

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ὁργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 60ο - ΤΕΥΧΟΣ 631 ●
● ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2017 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Παῦλος καὶ Λουκᾶς

Τό Εὐαγγέλιό του

Πρό τό Εὐαγγέλιο τόν ξέρουμε. Τό Λουκᾶ, τόν ἀπλό καί ταπεινό, πού πουθενά δέν ἀναφέρει τό ὄνομά του. Διακρίνουμε τήν παρουσία του ἀπό τή στιγμή, πού συγκαταλέγεται στήν ἀποστολική ομάδα τοῦ ἀποστόλου Παύλου καί ξεκινᾶ ἕνα ἄλλο τρόπο διηγήσεων στίς Πράξεις. Πρίν μίλαγε σέ τρίτο ἐνικό· ἀπό τήν Τρωάδα καί μετά, ἀπό τό 16ο κεφ., μιλάει σέ πρῶτο πληθυντικό.

● Τόν ξέρουμε τό Λουκᾶ; Τό ὄνομα του εἶναι Λατινικό, ἀφοῦ ἄλλωστε ἦταν ὅπως καί ὁ Παῦλος ρωμαῖος πολίτης, ἀλλά καί Ἕλληνας ἐπιστήμων. Τό ὄνομα του σημαίνει φῶς (Lux = Φῶς). Κι ὅπως τό φῶς τοῦ ἡλίου δέν καλύπτεται, ἔτσι στήν Ἐκκλησία δέν μπορεῖ καί δέν πρέπει νά καλύπτεται τό Φῶς, πού ἐκπέμπει ὁ Λουκᾶς, μέ τίς δύο κυρίως γεννήτριές του, τό Εὐαγγέλιό του καί τίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Δυστυχῶς δέν ξέρουμε οὔτε τό Εὐαγγέλιό του.

Ἄν τό ξέραμε, θά δοξάζαμε τόν Θεό, γιατί ἔχει καί τά ἐξῆς χαρακτηριστικά:

● Τό εὐαγγέλιο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου (α' 26-38).
● Τό εὐαγγέλιο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τοῦ Ζαχαρίου (α' 5-25). Ὁ ἴδιος ἄγγελος Γαβριήλ εὐαγγελίζεται τή γέννησι καί τοῦ Ἰησοῦ καί τοῦ προδρόμου καί βαπτιστοῦ τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ Ἰωάννου.

● Τό εὐαγγέλιο τῶν Χριστουγέννων (β' 1-20). Μόνο ὁ Λουκᾶς ζωγραφίζει τή θεϊκή σκηνή τῶν ποιμένων, μέ τό ὑπερφυσικό μήνυμα τοῦ ἀγγέλου.

● Τό εὐαγγέλιο τῶν ὕμνων:

α. Ὡδή τοῦ Ζαχαρίου (α' 68-73).

β. Ὡδή τῆς Θεοτόκου (α' 46-55).

γ. Ὡδή τῶν ἀγγέλων (β' 14).

δ. Ὡδή τοῦ Συμεῶν (β' 28-32).

Κοντά στόν Παῦλο

«Ἐκ τοῦ κατά Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου».

«Ἐκ τῶν κατὰ Λουκᾶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, καί δὴ τοῦ Παύλου».

• Λουκᾶς ὁ ἱστοριογράφος, ὁ δημοσιογράφος, ὁ ἀθλητικογράφος, ὁ διηγηματογράφος, ὁ Παυλογράφος.

• Ἄν στοῦ Εὐαγγέλιου διηγήθηκε ὅσα ἀπὸ ἄλλους αὐτόπτες καὶ αὐτηκούς μάρτυρες ἄκουσε, στίς Πράξεις, κατὰ ἓνα μεγάλο μέρος, εἶναι συμμετοχος, συνεργός, αὐτόπτης ἀλλὰ καὶ συμμάρτυρας, συγκακουχούμενος, συμφυλακισμένος μέ τόν μεγάλο Παῦλο.

• Τό ὄραμα γιά τό Χριστιανισμό τῆς Εὐρώπης θά γίνῃ πραγματικότητα καί μέ τό Λουκᾶ. «Ὡς δέ τό ὄραμα εἶδεν ὁ Παῦλος, εὐθέως ἐζήτησαμεν ἐξελεθῆν εἰς τήν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ Κύριος εὐαγγελισασθαι αὐτούς» (Πράξ. ιστ' 10).

• Ὁ Παῦλος αἰσθανόταν, ὅτι ἦταν ἀγγελιαφόρος τοῦ Θεοῦ, πού ἔφερε τή συναρπαστική εἶδησι, ὅτι ἦλθε ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, νίκησε ὅλους τούς θεούς τοῦ Ὀλύμπου, καί ἡ ἀνθρωπότητα εἶχε ἐμπρός της λαμπρό μέλλον. Σ' αὐτό τό ἔργο συναντᾶ ἓνα ἀπό τούς καλύτερους συνεργάτες.

• Ὅπως ὁ Χριστός ἀπό τή θάλασσα τῆς Γαλιλαίας ἀλίευσε τούς ψαράδες καί τούς ἔκανε ἀλιεῖς ἀνθρώπων, ἀποστόλους, ἔτσι καί ὁ Παῦλος ἀπό τή θάλασσα τοῦ Αἰγαίου, πού βρέχεται καί ἡ Τροία (ἡ Τρωάδα) ἀλίευσε τό Λουκᾶ, τόν ἰατρό, πού θά γινόταν ἀπόστολος, συνεργάτης, δίπλα του μέχρι τοῦ μαρτυρικοῦ του θανάτου.

• Στό λιμάνι τῆς Τρωάδας ἔκαμε τήν ἐπέμβασι Του ὁ ἴδιος ὁ Κύριος καί ἔφερε μπροστά στόν Παῦλο τό Λουκᾶ, γιατρό ἀπό τήν Ἀντιόχεια, πού ὁ Παῦλος τόν γνώριζε ἀπό κεῖ...

Ἡ συνάντησις αὐτή ἔδωσε ἀποφασιστική στροφή στοῦ ταξιδιωτικοῦ σχέδιο τοῦ Ἀποστόλου. Θά μπορούσαμε νά δεχθοῦμε, ὅτι ὁ Λουκᾶς εἶχε τότε τό ἰατρεῖο του σέ λιμάνια, ὅπως ἡ Τρωάδα...

Αὐτή ἡ εὐλογημένη συνάντησις ἔγινε μιᾶ ἀπό τί πιό ἀποδοτικές φιλίεσ στήν ἱστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Χαρακτηρισμός τοῦ Λουκᾶ

Μαζί μέ τόν Παῦλο καί στήν πρώτη καί στή δεύτερη φυλάκισί του στή Ρώμη. Τρία πράγματα τοῦ ἔλληνα ἰατροῦ Λουκᾶ κάνουν ἐντύπωσι:

α) Ἡ ἀγάπη τοῦ Λουκᾶ γιά τά ταξίδια, καί ἰδιαίτερα γιά τή θάλασσα, πού ἔκαναν τόν Παῦλο νά τόν ἀγαπᾶ περισσότερο. Οἱ πληροφορίες του στίς Πράξεις ἔχουν πολλούς ναυτικούς ὄρους.

β) Ἡ συγγραφική του ἱκανότητα. Εἶχε μόρφωσι ἑλληνική. Εἶχε ὀξεῖα παρατηρητικότητα, καί ἦταν ἓνα εἶδος χρονογράφου. Τίς πληροφορίες γιά τή ζωή τοῦ Ἰησοῦ ἀπό τή Γέννησί του μέχρι τήν Ἀνάληψι, τίς συγκέντρωσε ἀπό αὐτόπτες καί αὐτήκοους μάρτυρες, ἀπό τόν ἴδιο τόν Παῦλο, πού ἦταν θεοδιδασκόμενος γιά ὅλη τήν σωτηριώδη πορεία τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καί ἀπό πληροφορίες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τά ἑλληνικά του εἶναι τά καλύτερα ἀνάμεσα στούς συγγραφείς τῆς Καινῆς Διαθήκης. Φαίνεται πώς εἶχε σπουδάσει στά τρία ἑλληνικά πανεπιστήμια, τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Ἀλεξανδρείας καί τῆς Ταρσοῦ. Ποτέ δέν μιλάει γιά τόν ἑαυτό του, σέ πρῶτο πρόσωπο. Πάντοτε μένει μέ ταπεινώσι στοῦ περιθώριο.

γ) Τό ἦπιό τοῦ χαρακτήρα του καί ἡ εὐγένειά του. Θαυμαστής τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου. Ἀπόστολος τῆς πέννας, ὄχι τοῦ πινέλλου. Αὐτός ὁ ἡσυχος ἄνθρωπος ἔπρεπε νά γίνῃ ὁ βιογράφος ἑνός ἀπό τούς πιό νευρώδεις καί ζωηρούς ἀνθρώπους, ὅπως ἦταν ὁ Παῦλος. Μᾶς παρέδωσε δύο ἔργα: Τό ἓνα εἶναι ὁ πίνακας τοῦ Ἰησοῦ τοῦ «Ναζωραίου, δυνατοῦ ἐν ἔργῳ καί λόγῳ» (Λουκ. κδ' 19). Τό ἄλλο εἶναι ὁ πίνακας τῆς Ἑκκλησίας. Χριστός τῶν παραβολῶν καί τῶν φτωχῶν, τό Εὐαγγέλιό του! Παῦλος τῶν περιουσιῶν καί τοῦ Σταυροῦ κήρυκας, οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων! Τά δύο του θεόπνευστα ἔργα.

Ὁ Παῦλος γιά τό Λουκᾶ

Ὁ Παῦλος μνημονεύει τό Λουκᾶ τρεῖς φορές.

• Μία στήν προς Κολοσσαείς: «Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός» (δ' 14). Ὁ Λουκᾶς χαρακτηρίζεται «*ιατρός ὁ ἀγαπητός*». Πολλές φορές θ' ἀνακουφίστηκε, ὡς ἄνθρωπος ὁ Παῦλος, ἀπό τίς περιποιήσεις τοῦ προσωπικοῦ του ἱατροῦ, τοῦ Λουκᾶ. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέει γιά τό ἐγκώμιο τοῦ Λουκᾶ ἀπό τόν Παῦλο: «*Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρός, ὁ ἀγαπητός*». *Ἐγκώμιον καί τοῦτο οὐ μικρόν, ἀλλά καί σφόδρα μέγα, τό Παύλου εἶναι ἀγαπητόν*» (Ε.Π.Ε. 22,324). Ξέρετε τί εἶναι νά εἶσαι ἀγαπητός σ' ἕναν Παῦλο;

• Μία στήν ἐπιστολή προς Φιλήμονα. «Ἀσπάζεται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναϊχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου» (στ. 24). Δυό ἀπό τούς τέσσερις εὐαγγελιστές, Μάρκος καί Λουκᾶς, κοντά στόν Παῦλο. Τό εὐαγγέλιο, πού ἀργότερα ἔγραψαν, εἶναι τό εὐαγγέλιο πού κήρυττε ὁ Παῦλος.

• Καί μία στή Β' προς Τιμόθεον ἐπιστολή: «*Λουκᾶς δέ μόνος μετ' ἐμοῦ*». Στή μοναξιά του ὁ γνήσιος συνεργάτης κοντά του, ὁ Λουκᾶς. Τελευταῖος μνημονεύεται ὁ Λουκᾶς. Εἶναι ὁ συνεργός, πού θά σταθῆ δίπλα στό μεγάλο Ἀπόστολο μέχρι τέλους. «*Λουκᾶς δέ μόνος μετ' ἐμοῦ*» (Β' Τιμ. δ' 11). Θ' ἀμείφτηκε γι' αὐτή του τήν ἀγάπη. Θά πῆρε τήν πύο συγκινητική εὐχή καί εὐλογία ἀπό τόν ὑποψήφιο μάρτυρα. Θ' ἀσπᾶστηκε τό εὐλογημένο του χέρι τελευταῖος. Θά τοῦπε: «*Πατέρα, τήν εὐχή σου!*»

Κοντά στά ἄλλα ἦταν καί ἰατρός. Ὁ Παῦλος, λοιπόν, εἶχε κοντά του ἕνα συνεργάτη, πού καί τό πνεῦμα του ἀνακούφιζε καί τό σῶμα του ἀνέπαυε ἀπό τούς ποικίλους πόνους. Ἀνθρωπίνως ἀποτελοῦσε μεγάλη παρηγοριά γιά τόν Παῦλο ἢ παρουσία τοῦ Λουκᾶ.

Ὁ Λουκᾶς ὁ παραστατικός

• Ὁ Λουκᾶς εἶναι ὁ πρῶτος μαρτυρημένος χριστιανός ἐπιστήμονας. Κοσμογυρισμένος.

• Ζωγράφος τοῦ πολυσέλιδου ἄλμπουμ, μέ ἑκατοντάδες παραστάσεις. Τό πλούσιο θεϊκό ἄλμπουμ εἶναι οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων (εἶχε ἤδη ζωγραφίσει, περιγράψει, τή θεόπνευστη συλλογή, μέ κεντρικό πρόσωπο τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό. Εἶναι τό Εὐαγγέλιό του).

• Ἀπό τήν πρώτη συνάντησι Παύλου καί Λουκᾶ καί ἀπό τήν πρώτη δρᾶσι τοῦ Παύλου στή Μακεδονία καί κατ' ἐπέκτασι στήν Ἑλλάδα καί στόν Εὐρωπαϊκό χώρο, σημειώνει ὁ Λουκᾶς:

1. Τό ὄραμα, πού εἶδε ὁ Παῦλος. Παρουσιάζει τό Μακεδόνα καί ἀποτυπώνει τόν ἀποστολικό ὄραματισμό. Κάλεσμα τοῦ Θεοῦ. «*Διαβάς εἰς Μακεδονίαν, βοήθησον ἡμῖν*» (ιστ' 10). Καί συμπληρώνει τόν πίνακά του. Δίπλα ἀπό τόν Παῦλο τούς δυό μαθητές, τόν Σίλα καί τόν Τιμόθεο. Καί βάζει καί τόν ἑαυτό του: «*Προσκέκληται ἡμᾶς ὁ Κύριος εὐαγγελισασθαι*».

2. Ἡ δεύτερη ζωγραφία του ἔχει χρῶμα μπλέ. Σάν νά ζωγραφίξη τή θάλασσα. «*Εὐθυδρομήσαμεν*». Μέσα ἀπό τό πλοῖο βλέπει τά γαλανά νερά τοῦ Αἰγαίου. Βλέπει τήν ὠραία Σαμοθράκη. Βλέπει τή Νεάπολι, τή σημερινή Καβάλα, καί φτάνουν στούς Φιλίππους, σπουδαία πόλι (ιστ' 11-12).

Κάποτε ἀπό τή Μακεδονία ξεκίνησε ὁ νεαρός Ἀλέξανδρος νά ἀνοίξη δρόμους στήν Ἀνατολή, δρόμους ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καί ἑλληνικῆς γλώσσας. Τώρα ἀπό τήν Ἀνατολή ὄχι μέ πολυάριθμο στρατό, ἀλλά μέ τρεῖς συνεργάτες ξεκινάει ὁ στρατηλάτης τοῦ εὐαγγελίου, ὁ Παῦλος, γιά νά κατακτήσῃ τή Δύση, προσφέροντας τό Χριστιανισμό ὄχι ἀπλῶς τοῦ πολιτισμοῦ, ἀλλά τῆς σωτηρίας καί τῆς Ἀλήθειας.

3. Ἡ τρίτη του ζωγραφία. Σάν νά ζωγραφίξη ἕνα ποτάμι. Ἐθεωρεῖτο τόπος προσευχῆς. Ὁ δημοσιογραφικός του φακός συλλαμβάνει καί κάπι γυναῖκες πού προχωροῦν κι αὐτές γιά προσευχή. Καί ἡ ἱερή συνάντησις: «*Ἐξήλθομεν ἕξ τῆς πόλεως παρά ποταμόν οὐ ἐνομιζέτο προσευχή εἶναι*» (ιστ' 13). Ἀρχίζει τό ἀποστολικό ἔργο. Τό πρῶτο κήρυγμα σέ

έλληνικό έδαφος. Σέ μερικές γυναίκες. «Καθίσαντες έλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις γυναίξι» (ιστ' 13).

4. Τό τέταρτο σκηνικό. Έδω σάν νά χρησιμοποιηθῆ ὁ θεόπνευστος κάλαμός του κόκκινο χρώμα. Ζωγραφίζεται μιὰ ἀρχόντισσα. Τή λένε Λυδία. Πορφυροπῶλις ἦταν. Πουλοῦσε δηλαδή τὰ πανάκιβα τήν ἐποχή ἐκείνη κατακόκινα χρώματα πού ἔβαφαν τὰ ὑφάσματα. «Λυδία ἡ πορφυροπῶλις».

Σέ λίγο ἡ Λυδία μαζί μ' ὄλο τό σπίτι της θ' ἀγαπήσῃ ἄλλο κόκκινο χρώμα. Καταπόρφυρος ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ. Κατακόκκινο τό Αἷμα τό λυτρωτικό. Βαπτίζεται στό ὄνομα Ἐκείνου, πού ἦταν ὁ βαπτισμένος στό Αἷμα τῆς Καινῆς Διαθήκης (Μάρκ. ι' 38).

Ὁ Χριστός δέν εἶναι πορφυροπῶλης· δέν πουλάει κόκκινο ὑφασμα. Φόρεσε βέβαια τό πρῶτό του Πάθους «πορφυροῦν ἱμάτιον» (Ἰωάν. ιθ' 2), πού τοῦ τό ἔβαλαν ἐμπαικτικά. Ὁ Χριστός εἶναι ἀληθινά ὁ Πορφύρος, πού πλένει στό κόκκινο Αἷμα Του ὄλες τίς ἀμαρτίες τοῦ κόσμου. «Ἐπλυναν τὰς στολάς αὐτῶν καί ἐλεύκαναν αὐτάς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου», λέει ὁ Ἰωάννης στήν Ἀποκάλυψη (ζ' 14).

Ἡ πορφύρα τῆς Λυδίας ἦταν ἀκριβό ὑλικό. Μά πολύ πιό ἀκριβό τό καταπόρφυρο Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, πού προσφέρθηκε ὡς λύτρο γιά γιά τή σωτηρία μας.

5. Τό πέμπτο καί τελευταῖο σκηνικό. Τρία ἀνοίγματα παρουσιάζει ὁ Λουκάς στίς Πράξεις.

- Τό ἕνα τό ἔκανε ὁ Κύριος. Ἄνοιξε τήν καρδιά τῆς Λυδίας νά προσέχη σ' ὅσα κηρύττει ὁ Παῦλος καί νά ὑποδεχθῆ τόν Κύριο. «Ὁ Κύριος διήνοιξε τήν καρδίαν τῆς Λυδίας προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπό τοῦ Παύλου» (Πράξ. ιστ' 14)

- Τό δεύτερο ἀνοίγμα: Ἄνοιξε τό στόμα της ἡ Λυδία καί ὠμολογοῦσε. Ἐγινε ἱεραπόστολος.

- Τό τρίτο ἀνοίγμα: Ἄνοιξε τό σπίτι της ἡ Λυδία. Μέ σεμνότητα καί συστολή παρακαλεῖ: «Εἰ κεκρίκατέ με πιστήν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τόν οἶκόν

μου μείνατε· καί παρεβιάσατο ἡμᾶς» (ιστ' 15). Στό σπίτι τῆς Λυδίας φιλοξενεῖται ἡ πρώτη χριστιανική Ἐκκλησία τῶν Φιλιππων, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Εὐρώπης. Παῦλος καί οἱ τρεῖς συνεργάτες του, Σίλας, Τιμόθεος καί ὁ Λουκάς. Εὐλογημένο τό σπίτι, πού φιλοξενεῖ τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ!

Γιατί ἀγαπᾶμε τό Λουκά!

Ἐνα ἐπίθετο καί μέ μιὰ παράκλησις.

- Τό ἐπίθετο εἶναι τοῦ Παύλου: Σᾶς χαιρετᾶ, λέει ἀπό τή φυλακή, Λουκάς ὁ ἰατρός, ὁ ἀγαπητός. Στόν Παῦλο πολὺ ἀγαπητός, κάτι πού θυμίζει τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ γιά τόν Ἰωάννη (Κολ. δ' 14).

Ἀγαπητός! Τοῦ ἄξιζε. Τοῦ εἶχε δεῖξει ὁ Λουκάς τόση ἀγάπη. Πολλές φορές θά πρόσφερε τίς ἰατρικές του ὑπηρεσίες καί ἀνακουφίσεις στό τραυματισμένο ἀπό τοὺς ραβδισμούς, τίς ἀλυσίδες, τοὺς ξυλοδαρμούς, τὰ βασανιστήρια σώμα τοῦ Παύλου. Τά στίγματα, τὰ ματωμένα παράσημα στό σώμα τοῦ Παύλου δέν ἔφερναν μόνο τή σφραγίδα τῆς κακίας τοῦ κόσμου· ἔφερναν καί τή σφραγίδα τῆς ἀγάπης τοῦ προσωπικοῦ του ἰατροῦ, τοῦ Λουκά, πού ἔνα ἕνα ἀπό τὰ στίγματα, ἀπό τίς πληγές θά προσπαθοῦσε νά τίς περιποιηθῆ. Μεγάλε Λουκά!

- Σέ ἀγαπᾶμε, Λουκά, γιατί ἀγαπήσες τόν ἀγαπημένο μας Παῦλο.

- Σέ ἀγαπᾶμε, Λουκά, γιατί ἀκολούθησες τό μεγαλοπτερυγο ἀέτο Παῦλο στίς περισσότερες ἱεραποστολικές του πτήσεις.

- Σέ ἀγαπᾶμε, Λουκά, γιατί πρό παντός ἀγάπησες τόν Κύριό μας καί βρῆκες τήν εὐκαιρία νά γράψῃς τό Εὐαγγέλιο, τό τρίτο στή σειρά.

- Στίς παραβολές, πού διασώζεις, τονίζεις τή σπλαχνικότητα, τήν ἀγάπη, τή συγχωρητικότητα τοῦ Σωτήρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Σέ ἀγαπᾶμε γιά ὄλες τίς παραβολές, μά πιό πολὺ γιά ἐκείνην, πού φανερώνει τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ στό φτωχό Λάζαρο, καί γιά ἐκείνην, πού

Νέα κηρυκτική και κατηχητική περίοδος

Σπορά του λόγου

Πομποί - Δέκτες

Η σχέσις μας με τό Χριστό ξεκινᾷ ἀπό τήν ὑποδοχή τοῦ λόγου. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει πομπούς καί δέκτες. Πομποί εἶναι οἱ κήρυκες, οἱ διδάσκαλοι τοῦ Εὐαγγελίου. Δέκτες οἱ ἀκροατές. Δέν εἶναι ἀπόλυτη βέβαια ἡ διάκρισις αὐτή. Διότι ὁ πομπός λειτουργεῖ καί ὡς δέκτης. Ὁ κήρυκας γίνεται πρῶτα δέκτης τοῦ λόγου, τοῦ θείου φωτισμοῦ, τῆς εἰδι-

δείχνει τήν ἀγάπη τοῦ καλοῦ Σαμαρείτη.

• Ἐσὺ Παῦλε, κάνε νά γίνῃ γιά μᾶς ὁ Λουκάς ὁ ἀγαπητός. Καί σύ, Λουκά, κάνε νά νά γίνῃ ὁ Παῦλος ὁ ἔρωτάς μας. Καί σεῖς μαζί καί οἱ δύο, Παῦλε καί Λουκά, κάντε νά γίνῃ ὁ Χριστός μας ἡ ἀγάπη τῆς Ἀγάπης, ὁ Ἀγαπητός Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ παλμός καί ἡ λαχτάρα μας νά Τόν συναντήσουμε γρήγορα.

• Ἐκεῖνος ὁ Μακεδόνας παρακάλεσε: «Διαβάς εἰς Μακεδονίαν, βοήθησον ἡμῖν». Καί μεῖς παρακαλᾶμε σήμερα, πού ἔχουμε ἀνάγκη βοήθειας καί παραμυθίας, ἐνισχύσεως καί στερεώσεως, σήμερα πού ἔχουμε ἀνάγκη νά περάσῃ ἀπό τὰ σοκάκια τοῦ μυαλοῦ μας καί ἀπό τίς ἀρτηρίες τῆς καρδιάς μας ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Ἐλάτε! Διαβάς, Παῦλε, ἔλα καί πάλι στήν πατρίδα μας! Νά εὐαγγελισθῆς «Χριστόν ἐσταυρωμένον». Καί σύ, Λουκά, πάρε τό εὐαγγελίόν σου καί ἔλα. Διαβάς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, βοήθησέ μας.

Μεριάστε νά περάσῃ, τό εὐαγγέλιο.

Μεριάστε νά περάσουν οἱ ἅγιοι τῶν Πράξεων.

Μεριάστε νά περάσῃ ὁ Παῦλος, νά μᾶς φέρῃ τόν Ἄγνωστο Θεό. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

κῆς κλήσεως, τῆς πατερικῆς σοφίας. Καί ὕστερα μετὰ φόβου καί τρόμου ἐμφανίζεται ὡς πομπός, ὡς ἀναμεταδότης τῶν οὐρανίων μυστηρίων καί μηνυμάτων. Καί οἱ δέκτες, οἱ ἀκροατές, μέ τή σειρά τους γίνονται καί αὐτοί μικροί, ἀνεπίσημοι πομποί τῶν ὄσων ἄκουσαν. «Ἄ ἤκουσας, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοί ἔσονται καί ἐτέρους διδάξαι» (Β' Τιμ. β' 2).

• Δύσκολο, διότι οἱ συνάξεις τοῦ λόγου τείνουν νά ἐπικαλυφθοῦν ἀπό ἄλλες θρησκευτικές πράξεις καί... εἰσπράξεις.

• Δύσκολο, διότι ἡ γλώσσα τῆς ἐποχῆς μας δέν ἐκφράζει, ὅπως ἐπιβάλλεται, τήν Ἀλήθεια.

• Δύσκολο, διότι πολλά παράσιτα παρεμβάλλει ὁ Σατανᾶς.

Ἁ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀδυνατίζεται σήμερα:

• Ἀπό τή ζωή τοῦ κήρυκος καί τῶν ἀκροατῶν, ὅταν αὐτή δέν εἶναι συνέπεια καί συνέχεια τοῦ λόγου.

• Ἀπό τή ραθυμία τοῦ ὁμιλοῦντος, ὅταν δέν κοπιᾷ νά βρίσκῃ πάντοτε τήν κατάλληλη λέξι, τήν κατάλληλη εἰκόνα, ἀλλά καί τόν κατάλληλο τρόπο σερβιρίσματος τοῦ λόγου, ὥστε ν' ἀνοίξῃ τήν ὄρεξι τῶν ἀκροατῶν.

• Ἀπό τόν ποικίλο «αἰρετικό» λόγο, πού προκαλεῖ σύγχυσι στίς ψυχές.

• Καί ἀπό τούς «γραῶδεις μύθους» (Α' Τιμ. δ' 7), γιά τούς ὁποίους μιλάει ὁ ἀπόστολος Παῦλος καί πού δυστυχῶς σ' αὐτούς ἀρέσκονται πολλοί. Δηλαδή, ἐπαναπαύονται σέ θρησκευτικά φτωχά πραγματάκια, κάποτε καί σέ παραμυθία!

Βαρύ τό ἔργο, ν' ἀποσπασθοῦν οἱ ἀκροατές ἀπό τά πεζά καί ἄχρηστα, ἔστω κι ἂν καλοῦνται θρησκευτικά, καί

νά ὀδηγηθοῦν στό λόγο ἐκεῖνο, πού με-
γάφωνο ἔχει τό Σταυρό καί ἡχεῖο τήν
Ἀνάστασι!

Ἀναγνώσματα - παραγγέλματα

Ἀναγκαιός ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό
καί ὁ λειτουργός προτρέπει: «Πρόσχω-
μεν! Σοφία· πρόσχωμεν!»

- Ὅσα διαβάζονται κατά τήν λειτουρ-
γική σύναξι, καί μάλιστα τά λεγόμενα
«Ἀναγνώσματα», ὁ Ἀπόστολος καί
τό Εὐαγγέλιο, δέν ἀποτελοῦν μουσικά
κομμάτια πρὸς τέρψι τῆς ἀκοῆς. Εἶναι
οὐράνια μηνύματα. Λέγονται ὡς παραγγέ-
λματα, πού πρέπει νά ἐκτελεστοῦν.

- Ὅσα διαβάζουμε στό Ναό δέν εἶναι
μόνο γιά θαυμασμό. Εἶναι καί γιά μίμη-
σι. Δέν ἀνήκουν μόνο «τῷ καιρῷ ἐκεί-
νω». Δέν λέγονται μόνο γιά λόγους ἱστο-
ρικούς, γιά νά δοῦμε τί ἔπραξε ὁ Χρι-
στός, πῶς ἐνήργησαν οἱ Ἀπόστολοι στήν
ἐποχή τους. Λέγονται, καί γιά νά πληρο-
φορηθοῦμε τί θά πράξουμε ἐμεῖς.

- Ὅσα διαβάζονται στό Ναό, καί μάλι-
στα ὁ Ἀπόστολος καί τό Εὐαγγέ-
λιο, ἀποτελοῦν τόν καθρέφτη, γιά νά
καθρεφτιζώμαστε καί νά ρυθμίζουμε τή
ζωή μας. Τά λόγια τοῦ Κυρίου καί τῶν
Ἀποστόλων εἶναι ὀδηγός δικός μας· κώδι-
κας τῆς καθημερινῆς μας συμπεριφορᾶς.

- Τά φάρμακα δέν δίδονται γιά νά
τά βλέπουμε καί νά τά θαυμάζουμε. Προ-
σφέρονται, γιά νά τά χρησιμοποιοῦμε.
Φάρμακο ψυχῆς εἶναι τό θεόπνευστο
Ἀνάγνωσμα, ὁ Ἀπόστολος ἢ τό Εὐαγγέ-
λιο. Ἄν τό δεχθοῦμε ὅλοι, τότε θά θερα-
πευθῆ τό κοινωνικό σῶμα. Ἄν ζήσουμε τό
Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ καί μιμηθοῦμε τή
ζωή τῶν Ἀποστόλων, θά μεταμορφω-
θοῦμε ὡς πρόσωπα καί ὡς κοινωνία.

Τό δέντρο τῆς πνευματικῆς ζωῆς

Ἀναγκαιός ὁ λόγος τῆς Γραφῆς, τῶν
θείων Ἀναγνωσμάτων. Τόσο πολύ, ὥστε
ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀποχαιρετώντας
τούς πρεσβυτέρους τῆς Ἐφέσου στή Μί-
λητο, φεύγοντας ἐμπιστεύεται τούς
ἐργάτες τῆς Ἐκκλησίας, τούς πιστούς, τά

πνευματικά του τέκνα, στό λόγο τοῦ
Θεοῦ, πού εἶναι αἰώνιος καί συνεχῶς
προσφέρεται διά μέσου τῆς Ἐκκλησίας,
διά μέσου τῶν θεοφόρων Πατέρων, πού
εἶναι κυρίως ἐρμηνευτές τῶν Γραφῶν.
Λέει συγκεκριμένα ὁ Παῦλος: «Καί τά
νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ
Θεῷ καί τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ
δυναμένῳ ἐποικοδομησαί καί δοῦναι
ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις
πᾶσιν» (Πράξ. κ' 32).

Σποριάς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ὁ ἀπό-
στολος Παῦλος. Κουράστηκε ὅσο
κανένας ἄλλος γιά τό λόγο τοῦ Εὐαγγε-
λίου, γιά τή διατήρησι τῆς «ὕγιαινούςης
διδασκαλίας» (Α' Τιμ. α' 10), γιά τή μή
ἀλλοίωσι τοῦ κηρύγματος.

Ἄν ἡ πνευματική ζωή εἶναι ἓνα δέν-
τρο, τότε θά μπορούσαμε νά ποῦμε:

- Σπόρος εἶναι τό κήρυγμα, γραπτό
καί προφορικό. «Ὁ σπόρος ἐστίν ὁ λόγος
τοῦ Θεοῦ» (Λουκ. ἡ' 11). Ἡ μελέτη τοῦ
λόγου, τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἀπό τούς πι-
στούς συμπληρώνει ἢ συνεχίζει τή σπορά
τῶν προφορικῶν κηρυγμάτων. Ἡ πνευ-
ματική σπορά δέν ἔχει ἐποχές.

- Θά φυτρώσῃ ὁ σπόρος; Γιά νά φυ-
τρώσῃ χρειάζεται πότισμα. Τό πότι-
σμα εἶναι τά δάκρυα τῆς προσευ-
χῆς. Ἄς μή λησμονοῦμε τά δάκρυα, πού
συνώδευαν τή νουθεσία τοῦ Παύλου.
«Γρηγορεῖτε -λέει- μνημονεύοντες, ὅτι
τριετίαν νύκτα καί ἡμέραν οὐκ ἐπαυσά-
μην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἓνα
ἕκαστον» (Πράξ. κ' 31).

Ἄπό ποιά αἰτία ἐκλαιγε ὁ ἀπόστολος
Παῦλος; Ἀπό τόν ἀγῶνα του, ἀπό τόν πό-
νο του, ἀπό τήν ἀγωνία του, ἀπό τήν ἀγά-

Ἡμερολόγιο 2018

Κυκλοφορεῖ τό ἡμερολόγιο τοῦ Συλ-
λόγου μας γιά τό ἔτος 2018. Ἀφιερωμέ-
νο στή **Μετάνοια, τήν πρώτη ἀνάγκη**.
Τιμᾶται 1 εὐρώ. Γιά περισσότερα (πάνω
ἀπό 50) γίνεται 30% ἔκπτωσης.

Τηλ.: 2103212713 - 2109765440.

πη του. Φοβόταν, μήπως σπείρη ὁ Σατανᾶς τὰ ζιζάνια τοῦ αἰρετικοῦ του λόγου. Ἀγωνιοῦσε νά μή μαραθῆ τό δέντρο τοῦ λόγου, νά μή πάη χαμένη μιά ψυχή. Καί γιά τή δική μας ψυχή, ἀλλά καί γιά τίς ψυχές τῶν ἄλλων ἀπαιτεῖται προσευχή μετά δακρύων. Τό νά θέλουμε θαύματα χωρίς προσευχή, μοιάζει μέ τό νά θέλουμε λουλούδια χωρίς συχνό πότισμα: «Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε» (Α΄ Θεσ. ε΄ 17).

- Θά μεγαλώση τό δεντράκι, ἀλλά θά χρειαστῆ προφύλαξις. Καί προφύλαξις εἶναι ἡ Ὁρθόδοξος Παράδοσις. Εἶναι οἱ θεοφόροι Πατέρες. Οἱ Πατέρες διαφύλαξαν ἀγνό τό σπόρο τοῦ λόγου. Ἐπομένως δέν ἀρκεῖ ὁ λόγος τῆς μελέτης τῆς Γραφῆς. Ἀπαιτεῖται καί ὁ λόγος τῆς Πατερικῆς ἐρμηνείας τῆς Γραφῆς.

- Θα μεγαλώση τό δεντράκι, ἀλλά γιά ν' ἀποδώσῃ θέλει καί λίπασμα. Καί τό λίπασμα εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη. «Δεῖξόν μοι τήν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου», λέει ὁ Ἀδελφός Θεός (Ίακ. β΄ 18). Λόγος, πού μένει μόνο στό νοῦ καί δέν κατέρχεται στήν καρδιά, εἶναι ἐγκεφαλικός λόγος· εἶναι μιά φιλολογία, μιά ἀνθρωπίνη ρητορεία. Δέν εἶναι συγκίνησις. Εἶναι ἴσως θεωρητική πίστις· δέν εἶναι πράξις. Ὁ λόγος κατακτᾷ τό νοῦ, συγκλονίζει καί μεταφράζεται σέ ἔμπρακτη ἀγάπη. Ὁ Λόγος εἶναι Ἀγάπη. Ἡ Ἀγάπη εἶναι Αἷμα.

Ὁ ὀρθόδοξος λόγος ὑπάρχει κίνδυνος νά παραμείνῃ ἕνας θαυμασμός μόνο τοῦ παρελθόντος καί ὄχι κίνητρο τῆς πορείας μας γιά τό μέλλον. Μπορεῖ νά μιλάμε μόνο γιά θαύματα τοῦ τότε καί ὄχι γιά πορεία τοῦ σήμερα καί γιά δυνατό μήνυμα τοῦ αὔριο πρὸς ὄλο τόν κόσμο.

- Θα μεγαλώση τό δεντράκι, ἀλλά θά χρειαστῆ κλάδεμα. Βρίσκονται πολλά ἄχρηστα καί βλαβερά πάνω μας. Καρκινώματα τῆς ἁμαρτίας πάνω στό δέντρο τῆς θρησκευτικῆς μας ζωῆς. Σκουλήκια, πού κατατρῶνε τό ἐσωτερικό τῆς ψυχῆς μας. Ὅσα ἄχρηστα καί βλαβερά καί βρώμικα ἀναφύονται στή ζωή μας, τὰ ἀφαιρεῖ ἡ ἐξομολόγησις. Βεβαιώνει ὁ προφητικός λόγος: «Ἦξει ἐκ Σιών ὁ ρυό-

μενος... Καί αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν» (Ρωμ. ια΄ 26-27).

Ὅλα τὰ ἁμαρτήματα συγχωροῦνται κατὰ τήν ἐξομολόγησι. Ποιά ἁμαρτία εἶναι μεγαλύτερη ἀπό τή Σταύρωσι τοῦ Χριστοῦ; Καί ὅμως, μετά τήν Πεντηκοστή ρωτᾶνε οἱ σταυρωτές τοῦς Ἀποστόλους: «Τί ποιήσομεν, ἄνδρες ἀδελφοί;». Καί ὁ Πέτρος δείχνει τό μοναδικό, ἀλλά καί δυναμικό τρόπο σωτηρίας, πού εἶναι ἡ ἔμπρακτη μετάνοια: «Μετανοήσατε καί βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καί λήψεσθε τήν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πράξ. β΄ 37-38).

- Θα μεγαλώση τό δέντρο. Ἀλλά θέλει στερέωμα. Στό τρυφερό δεντράκι θέτουμε δίπλα κάτι, πού στηλώνεται, ὥστε νά παραμείνῃ ὄρθιο. Ὁρθιοι καί ἀλύγιστοι παραμένουν οἱ πιστοί, ὅταν εἶναι ἐνωμένοι μέ τόν παντοδύναμο Χριστό. Καί ἡ ἔνωσις γίνεται μέ τή θεία Κοινωνία.

Τό ὑποσχέθηκε ὁ Κύριος: «Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα, ἐν ἐμοί μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ» (Ἰωάν. στ΄ 56). Λόγος καί Αἷμα. Γραφή καί θεία Κοινωνία, τὰ κατ' ἐξοχήν θεϊκά μέσα, πού δυναμώνουν καί ἐδραιώνουν τόν πιστό.

- Τελικά ποιό εἶναι τό κέρδος; Ποιός εἶναι ὁ κάρπός τοῦ δέντρο τῆς πνευματικῆς ζωῆς; Ἕνας καί ἀδιαπραγμάτευτος: Ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας. «Τό λογικόν καί ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν» (Α΄ Πέτρο. β΄ 2).

π. Δ. Α.

Τά κηρύγματα του π. Δανιήλ Ἀεράκη

Τήν Κυριακή τοῦ Σπορέως, 15 Ὀκτωβρίου, ἀρχίζουν τά κηρύγματα τοῦ ἱεροκήρυκος ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη:

- Χριστοκοπίδου 12 (Ψυρρή), Κυριακή 7.00 μ.μ.

- Στό Πνευματικό Κέντρο, Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103-Ἀριστοτέλους 12, Μπραχάμι, Κυριακή 11,30 π.μ.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Λόγος και ἀναγνώσματα

Ολοι οἱ ἄνθρωποι σώζονται μέ τό λόγο τοῦ Θεοῦ; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἄλλοι ἀνοίγουν τά μάτια, ἄλλοι τά κλείνουν. Ἄλλοι ἀνοίγουν τά παράθυρα, ἄλλοι τά κλείνουν. Ἄλλοι ἀγαποῦν τό φῶς, ἄλλοι προτιμοῦν τό σκοτάδι. Στό ὑλικό φῶς οἱ λίγοι εἶναι σκοταδιστές. Στό πνευματικό ὁμως φῶς συμβαίνει δυστυχῶς τό ὅπως ἀντίθετο. Πολλοί, οἱ περισσότεροι, ἐπιμένουν νά εἶναι οἱ **σκοταδιστές**.

Γιατί ἄραγε οἱ πολλοί δέν θέλουν τό φῶς τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ;

- Μήπως δέν ἐκπλήσσονται ἀπό τό μεγαλεῖο του, ἀπό τή μοναδικότητά του, ἀπό τό ἀσύγκριτο φῶς του; Πιθανόν θεωρητικά νά δέχονται τό φῶς, ἀλλά δέν τό ὑποδέχονται. Παρουσιάζονται ἀρνητές τοῦ φωτός, διότι πρακτικά δέν τοῦς συμφέρει ἡ ζωή τοῦ φωτός. Προτιμοῦν τά πονηρά ἔργα τοῦ σκότους. «Αὕτη ἐστίν ἡ κρίσις, ὅτι τό φῶς ἐλήλυθεν εἰς τόν κόσμον, καί ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι τό σκότος μάλλον ἢ τό φῶς· ἦν γάρ πονηρά αὐτῶν τά ἔργα. Πᾶς γάρ ὁ φαῦλα πράσων μισεῖ τό φῶς καί οὐκ ἔρχεται πρὸς τό φῶς, ἵνα μή ἐλεγχθῆ τά ἔργα αὐτοῦ» (Ἰωάν. 3,19-20).

- Μήπως δέν προσφέρεται ὁ λόγος ἐλκυστικός; Δυστυχῶς παρατηροῦμε ἀδιαφορία στήν ἐπιμέλεια τοῦ κηρύγματος. Δέν μελετοῦμε. Δέν ψάχνουμε νά βροῖσκουμε νέους τρόπους προσφορᾶς καί νέα θέματα ἀναφορᾶς τοῦ λόγου. Ὁ ἴδιος, ὁ αἰώνιος λόγος, πρέπει νά σερβίρεται μέ νέους τρόπους, μέ σύγχρονη γλῶσσα καί γιά τίς νέες ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου.

- Μήπως δέν συναισθανόμαστε ὡς Μητέρα Ἐκκλησία, ὅτι τά παιδιά μας πεινᾶνε; Ἄν δέν τοῦς προσφέρουμε ἐμεῖς τό λόγο τῆς Ἀλήθειας, θά καταφύγουν στά ἄχυρα τῆς ψεύτικης ζωῆς.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι τροφή, ἀπολύτως ἀπαραίτητη γιά τή συντήρησι καί τήν αὐξησι τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Καί ὁ ἐστιάτορας τοῦ λόγου, ὁ κήρυκας, λαμβάνει πάντοτε ὑπ' ὄψιν τήν ἰδιοσυγκρασία τῶν ἀκροατῶν, τίς ἰδιαιτερότητες, τήν ἡλικία, τόν καιρό, τίς ἀνάγκες. Στήν Πεντηκοστή «ἤκουον εἰς ἕκαστος τῆ ἰδία διαλέκτῳ τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ» (Πράξ. β'6. 11)..

- Ὁ κήρυκας τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ **διάκονος**, ὄχι ὁ **παραγωγός** τοῦ λόγου. Δέν προσφέρει δικό του λόγο, ἀλλά μεταδίδει τό λόγο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τόν ἀποκεκαλυμμένο. Δέν ἐπιτρέπεται νά ἀφήνη μέ **«κάλυμμα»** τό λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί δέν ἔχει τήν ἀφέλεια νά τόν ἀποκαλύπτῃ ἀπρόσεκτα.

Ὁ κήρυκας δέν προσφέρει λογάκια, ἀποκνήματα τῆς διανοίας του, ἀλλά διακονεῖ τόν ἀσύγκριτο καί **ἀναλλοίωτο λόγο**, ὅπως τόν **«σάρωσε»** ὁ σαρκωμένος Θεός Λόγος. Ἄς σπειρεται ὁ λόγος, ὅπως πρέπει καί ἀπό κεῖ καί πέρα καθέννας κάνει τήν ἐπιλογή του. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Οὐ πατήρ τοῦ λόγου ὁ κηρῦξ, ἀλλά διάκονος. Οὐ γάρ αὐτός ἔτεκε τά εἰρημένα, ἀλλ' αὐτός διεκόνησε τοῖς εἰρημένοις*» (Ε.Π.Ε. 26,332). Μετάφρασις: Ὁ κήρυκας δέν εἶναι πατέρας τοῦ λόγου, ἀλλ' εἶναι διάκονος τοῦ λόγου. Δέν γέννησε ἐκεῖνος τά ὅσα λέει, ἀλλ' ἐκεῖνος διακόνησε τά λόγια ποῦ ἄκουσε καί εἶπε.

• Ἡ **ἐπιλογή** δέν εἶναι τοῦ Θεοῦ. Ἡ **ἐκλογή** εἶναι τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἐπιλογή εἶναι τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκλέγει ὁ Θεός ἐκείνους, πού οἱ ἴδιοι ἔχουν πρώτη ἐπιλογή τους τόν Θεό. Ἔτσι ἐξηγεῖται, πῶς ὁ Κύριος ἀντιδιαστέλλει τούς δικούς Του ἀπό τούς ἄλλους, τούς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου. «Πάτερ, ἐγώ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλά περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσίν» (Ἰωάν. 17,9).

Ἡ **ἀγάπη** τοῦ Χριστοῦ εἶναι βεβαίως γιά ὅλους. Ἀνάλογα ὁμως μέ τή στάσι τοῦ ἀνθρώπου εἶναι καί ἡ συνέχεια τῆς προσφορᾶς τῆς ἀγάπης. Τό **εἰσιτήριο** προσφέρεται σέ ὅλους. Ἀλλά μόνο ὅσοι δέχονται τό εἰσιτήριο ταξιδεύουν.

• Ἡ Ἐκκλησία μᾶς προσφέρει τό δῶρο τοῦ **λόγου τοῦ Θεοῦ**, μαζί μέ τό ἄλλο δῶρο, τήν **θεία Κοινωνία** σέ κάθε θεία Λειτουργία. Ἡ ἱεουργία τοῦ λόγου (Ρωμ. 15,16), ὡς ἐκκλησιαστική πράξις, εἶναι ἐνσωματωμένη στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας. Δέν νοεῖται προσκαρτέρησις τῆς «κλάσεως τοῦ ἄρτου», δηλαδή, τῆς μετοχῆς στή θεία Κοινωνία, χωρίς τήν προσκαρτέρησι τῆς διδαχῆς τῶν Ἀποστόλων (Πράξ. 1,14).

Ἰδιαίτερα χρειάζεται προσοχή στά Ἀποστολικά ἀναγνώσματα, πού τείνουν νά γίνουν ἀγνωστος, περιφρονημένος, ἀκατανόητος λόγος.

• Τά Ἀποστολικά ἀναγνώσματα συνδέουν ἀπ' εὐθείας μέ τήν **Ἀποστολική Ἐκκλησία**, μέ τήν ἀποστολική ζωή, μέ τήν ἀποστολική διαδοχή καί διδαχή, μέ τήν ἀποστολική ἀγάπη.

Δυστυχῶς ἡ κατανόησις τῶν Ἀποστολικῶν ἀναγνωσμάτων δέν εἶναι πάντοτε ἐφικτή.

• Καί διότι τά νοήματα εἶναι **δύσκολα**, «δυσνόητα» (Β' Πέτρ. 3,16).

• Καί διότι ἡ **προσοχή** τῶν ἀκροωμένων εἶναι στίς ἡμέρες μας μειωμένη.

• Καί διότι ὁ τρόπος «ἀναγνώσεως» δέν βοηθάει στήν πρόσβασι τῶν πιστῶν στόν παράδεισο τῶν θείων νοημάτων. Στίς περισσότερες περιπτώσεις ἡ «ἀνάγνωσις» τοῦ Ἀποστόλου δέν εἶναι ἀνάγνωσις. Οἱ «ἀναγινώσκοντες» μεταβάλλουν τόν Ἀπόστολο ἀπό προσφερομένη πνευματική τροφή σέ ἐπίδειξι **μουσικότητας** καί φωνητικῆς ἰκανότητος.

Ἔτσι ὁμως, ἄθελα ἴσως λέγονται δύο ψέματα. Τό ἓνα τό λέει ὁ ἀναγνώστης. Προαναγγέλλει π.χ.: Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς Παύλου τό **ἀνάγνωσμα!** Μά, εὐλογημένη, γιατί λές ψέματα; Ἐσύ τό ἀνάγνωσμα, τήν ἀνάγνωσι, τήν ἔκανες ψάλσιμο, καί μάλιστα μακρόσυρτο καί ἐπιδεικτικό. Ρώτησες τόν ἀπόστολο Παῦλο, ἂν θέλη νά τοῦ θάψης τά σωτηριώδη λόγια στή δική σου μουσική μανία;

Τό ἄλλο ψέμα τό λέει ὁ εὐλογῶν τόν ἀναγνώστη, ὁ λειτουργός: «Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγῶντι!» Μά δέν ἀνέγνωσε, δέ διάβασε προσεκτικά καί κατανόητά. Τραγούδησε ἓνα θεόπνευστο κείμενο!

• Καί διότι ὁ **λόγος τῶν κηρύκων** σπανίως ἀσχολεῖται μέ θεολογική καί πρακτική ἀνάλυσι τοῦ Ἀποστόλου.

Ἡ Ἁγία Γραφή, κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο, εἶναι **χρυσωρυγεῖο** (Ε.Π.Ε. 26,372). Ὅσο σκάβεις, τόσο βρίσκεις καί καινούργια κοιτάσματα χρυσοῦ. Δέν ἐξαντλεῖται ποτέ ἡ ἀνάλυσις τῶν θείων νοημάτων, ὅταν μάλιστα αὐτή προσφέρεται στό σύγχρονο ἄνθρωπο καί ἐγγίζει τή σημερινή πραγματικότητα.

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τά παρά φύσιν... θριαμβεύουν!

Ρωμ. α' 25-27

Θρησκευτική διαστροφή (στ. 25)

Ἦστευαν στά παραμύθια οἱ ἀρχαῖοι. Παραμύθι, δηλαδή, ἀνύπαρκτη πραγματικότητα, ψέμα, εἶναι καί ὅταν ἀντιστρέφης τούς ὅρους τῆς φύσεως. Τό φυσικό εἶναι νά λατρεύης τόν Κτίστη, ὅταν βλέπης τά κτίσματα. Τό παρά φύσιν εἶναι νά λατρεύης τά κτίσματα καί νά περιφρονῆς τόν Κτίστη. Αὐτό, πού εἶναι τόσο ἐξώφθαλμα ἀνόητο καί διεστραμμένο, γιά τούς εἰδωλολάτρες ἦταν κατεστημένο. Καί ὄχι μόνο γιά τούς Ἑλλήνες. Γιά ὅλους τούς λαούς.

Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἰσραήλ, ἦταν περικυκλωμένος ἀπό λαούς εἰδωλολατρικούς. Καί ὅλη ἡ ἱστορία τοῦ Ἰσραήλ ἦταν ὁ ἀγώνας νά διατηρηθῆ ἡ λατρεία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καί νά μή συσχηματισθοῦν καί οἱ Ἰσραηλίτες μέ τούς εἰδωλολάτρες. Ὁ προφητικός λόγος ἦταν καυστικός γιά τήν ἀποστασία καί τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ, πού διωλίσθαινε στήν εἰδωλολατρία. Χαρακτηριστικό παράδειγμα οἱ Τρεῖς Παιδες. Σέ ἐποχή, πού καί ὁ λαός τοῦ Ἰσραήλ προσκυνούσε τά εἰδώλα, τά τρία παλληκάρια παραμένουν ἀλύγιστα. Δέν προσκυνοῦν «τήν εἰκόνα τήν χρυσοῦν» τοῦ Ναβουγοδονόσορος, τό εἶδωλο τῆς ἐξουσίας. «*Οὐκ ἐλάτρευσαν τήν κτίσιν οἱ θεόφρονες, παρά τόν Κτίσαντα...*».

Ἡ θρησκευτική διαστροφή εἰσχωρεῖ καί στόν ἀγιώτατο χώρο τῆς Ἐκκλησίας. Ἄν ὁ διάβολος εἰσχώρησε στόν παράδεισο τῆς Ἑδέμ, γιατί ἀποροῦμε, ἄν διολισθαῖν καί στόν παράδεισο, πού λέγεται Ἐκκλησία; Τό βασικό του ἔργο ἡ διαστροφή, ἡ σατανική «μεταλλαγή». Ν' ἀλλάξῃ ρόλους. Τά δευτερεύοντα τά κάνει πρωτεύοντα καί τά πρωτεύοντα τά ὑποτιμᾷ ὡς δευτερεύοντα. Δίνεται τόση σημασία σέ ἐποουσιώδη θρησκευτικά ἀντικείμενα καί πράξεις, ὥστε νά μιλάμε γιά «βδελύγματα ἐν τόφῳ ἀγίῳ» (Ματθ. κδ' 15).

Ὁ,τιδήποτε σκεπάζει τό θαυμασμό καί τί λα-

τρεία τοῦ Χριστοῦ, εἶναι εἶδωλο. Ὁ,τιδήποτε προβάλλεται περισσότερο ἀπό τό Χριστό, εἶναι εἶδωλο.

Ἀπό τή θρησκευτική ἐκτροπή καί διαστροφή ὁ μόνος φυσικά, πού δέν βλάπεται καί δέν θίγεται, εἶναι ὁ Θεός. Αὐτός παραμένει «*εὐλογητός εἰς τούς αἰῶνας ἀμήν*» (στ. 25). Ἄν μποροῦν νά βλάψουν ἢ ν' ἀλλοιώσουν τόν ἥλιο ὅλα τά φτυσίματα τοῦ κόσμου ἢ ἀκόμη ἡ προσοχή καί ὁ θαυμασμός τοῦ κόσμου στά λαμπρόνια τῆς γῆς, ἄλλο τόσο βλάπεται ἢ ἀλλοιώνεται ὁ Θεός ἀπό τίς βλασφημίες τῶν ἀνθρώπων ἢ ἀπό τήν προσοχή τους σέ ψεύτικα ἀστέρια τῆς γῆς. Ὁ Θεός παραμένει «ὁ Εὐλογητός».

Σεξουαλική διαστροφή (στ. 26-27)

Πίστις καί ἠθική εἶναι ἀλληλένδετα. Ὅποιος χάσει τό ἓνα, χάνει καί τό ἄλλο. Δέν ὑπάρχει ἠθικός βίος σ' ἐκεῖνον, πού ἀρνεῖται τό Θεό. Δέν μπορεί νά ἔχῃ ὁμαλή ζωή ἐκεῖνος, πού διέστρεψε τήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι, ὅπως σέ θέματα πίστεως διαστροφή εἶναι νά ὀνομάζῃς τό φῶς, σκοτάδι, σέ θέματα ἠθικῆς διαστροφή εἶναι τό ἀνήθικο νά τό λές ἠθικό· τό ἀνώμαλο νά τό θεωρῆς ὁμαλό· τό παρά φύσιν νά τό θεωρῆς φυσικό.

Οἱ πρό Χριστοῦ ἐγκαταλείφθηκαν ἀπό τό Θεό καί ἔφθασαν ὄχι ἀπλῶς στή διάπραξι τῆς αἰσχρότητας, ἀλλά στή λατρεία τῆς ἀνηθικότητας. Γιά τή σεξουαλική διαστροφή τῶν χωρίς Θεό ἀνθρώπων μιλάει στή συνέχεια ὁ Παῦλος: «*Διά τοῦτο παρέδωκεν αὐτούς ὁ Θεός εἰς πάθη ἀπιμίας. Αἱ τε γάρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τήν φυσικήν χρῆσιν εἰς τήν παρά φύσιν. Ὅμοίως δέ καί οἱ ἄρσενες ἀφέντες τήν φυσικήν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τήν ἀσχημοσύνην καταργαζόμενοι καί τήν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης*

αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες» (στ. 26-27). Τέσσερις παρατηρήσεις βασικές μπορούμε νά κάνομε πάνω σ' αὐτό τό ἀποκαλυπτικό ἀπό πλευρᾶς ἀναισχυντίας χωρίο:

- Ὅταν ὁ Θεός ἐγκαταλείψῃ τόν ἄνθρωπο, γίνονται ὅλα ἄνω-κάτω. Ἐνατρέπονται καί αὐτοί ἀκόμη οἱ νόμοι τῆς φύσεως. Ὁ ἄνθρωπος γίνεται θηρίο, ἢ μᾶλλον, ἀπείρως χειρότερο ἀπό τό θηρίο. Τό θηρίο δέν ἔχει δυνατότητα νά ξεφύγῃ ἀπό τά ὄρια τῆς φυσικῆς του θηριωδίας ἢ ἀγριότητας, ἀποτελέσματος τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἄνθρωπος, χωρίς Θεό, ὀδηγεῖται σέ θηριωδίες καί ἀναισχυντίες πέρα ἀπό τί φύσι του. Κι αὐτό διότι σπρώχνεται ἀπό τήν ἀκατάσχετη ἐλευθερία του.

Ὅπως ἡ κακή κρῆσις τῆς ἐλευθερίας προκάλεσε τό κακό, ἔτσι ἡ ἀκόμη πιο κακή κρῆσις τῆς ἐλευθερίας προκαλεῖ τό παρά φύσιν κακό. Καί παρά φύσιν κακό γίνεται καί στό δόγμα, μέ τί διαστροφή, πού λέγεται εἰδωλολατρία, ἀπιστία, ἀθεΐα, ἐθελοθηρσκεία. Καί στό βίο, μέ τί διαστροφή, πού ὀνομάζεται ἀκολασία, παρά φύσιν σεξουαλισμός, ἀνώμαλος ἔρωτας.

Ἀναισχυντοί γίνονται οἱ ἄνθρωποι, πού ἀνατρέπουν τούς φυσικούς νόμους. Τί φυσικώτερο, τό κτίσμα νά λατρεύῃ τόν Κτίστη. Καί ὅμως, προτιμοῦν τό ἀφύσικο (τήν εἰδωλολατρία), παρά τό φυσικό (τή λατρεία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ). Πρόκειται γιά πνευματική μοιχεία, ἢ μᾶλλον, πνευματική διαστροφή.

Ἔτσι καί στή ζωή. Τί φυσικώτερο, νάχη ἕνας ἄνδρας σχέσεις μέ μία γυναῖκα, στά πλαίσια τοῦ νόμιμου ἔρωτα, πού ὁ Θεός ἔχει ὀρίσει; Τί φυσικώτερο, νάχη μία γυναῖκα σχέσεις μ' ἕναν ἄνδρα, στά πλαίσια τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ὁ γάμος καί ἡ παιδοποιΐα;

Γιά τίς φυσικές αὐτές σχέσεις καί γιά τό μεγάλο θαῦμα, πού ὑποκρύπτουν αὐτές οἱ σχέσεις (ἡ παιδοποιΐα), ἔθεσε ὁ Θεός τί λειτουργία τῆς σαρκικῆς ἡδονῆς, τῆς φυσικῆς σαρκικῆς ἡδονῆς. Καί ὅμως, προτιμοῦν τό ἀφύσικο. Ἄνδρες νά πηγαίνουν μέ ἄνδρες (ἀνώμαλες σχέσεις, ὁμοφυλοφιλία, κιναιδισμός, παιδεραστία) καί γυναῖκες νά πηγαίνουν μέ γυναῖκες (λεσβιασμός).

- Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα ἁμαρτωλοί. Καί ὅλοι ἔχουν πτώσεις, μεγάλες ἢ μικρές, ἢ, ἔστω, ἐν διανοίᾳ. Κάποιος λογισμός ἀμφιβολίας θά ταλάνισῃ ἢ ταλανίζει καί ἀγίων τίς διάνοιες. Κάποιοι σαρκικοί πειρασμοί ἢ κάποιες αἰσχυρές πράξεις καί ἀπό πιστούς χριστιανούς διαπράττονται.

Ἡ διαφορά ποιά εἶναι; Οἱ πτώσεις αὐτές, ἐπί

πνευματικοῦ ἢ ἠθικοῦ πεδίου δέν εἶναι κατεστημένα. Δέν ζοῦν, γιά νά πράττουν ἀπαράδεκτες πράξεις. Ζοῦν, ἀγωνιζόμενοι νά μή διαπράξουν τό κακό, γιά τό ὅποιο καί μετανοοῦν. Κι ἀκόμη καί: Δέν ἐπιτρέπουν στόν ἑαυτό τους ὄχι νά διαπράξῃ, ἀλλ' οὔτε καί νά διανοηθῇ ἀνωμαλίες καί παρά φύσιν πράξεις.

Παρά φύσι κατάστασις (στ. 27)

Στήν περίπτωση ὅμως τῶν ἀσεβῶν καί ἀνωμάλων, δέν ἔχουμε ἀπλῶς ἁμαρτίες. Ἔχουμε παρά φύσιν καταστάσεις. Κι ἔχουμε τέτοιες καταστάσεις ὄχι μία φορά ἢ κατά λάθος ἢ ἐκ συναρπαγῆς, ἀλλά κατά συρροήν καί κατ' ἐξακολούθησιν καί κατὰ σύστημα. Γι' αὐτό λέει ὁ Παῦλος: *«τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι»* (στ. 27).

Ἐδῶ χρειάζεται μία διευκρίνισις. Ἀνώμαλος δέν εἶναι μόνο ἐκεῖνος, πού ἔχει ἀφύσικες σχέσεις. Εἶναι καί ἐκεῖνος, πού χρησιμοποιεῖ τίς φυσικές σχέσεις, ἀλλά γιά ἀφύσικες πράξεις!

Ἀφύσικες πράξεις π.χ. διαπράττουν καί ἄνδρες μέ γυναῖκες, ὅταν ἡ λύσσα τοῦ πάθους τούς σπρώχνῃ σέ ἀνώμαλη ἡδονή, σέ πράξεις καί ἐπαφές ἀφύσικες, ἀκατονόμαστες. Ἀφύσικες πράξεις διαπράττουν ἄτομα μέ ἑτεροφυλικές μέν σχέσεις, ἀλλ' ὄχι νόμιμες (προγαμιαῖες, ἐξωγαμιαῖες, αἰσχυρές κ.λπ.). Ἀφύσικες πράξεις διαπράττουν νόμιμα κατὰ τά ἄλλα ἀνδρόγυνα, ὅταν ἐφευρίσκουν (*«ἐφευρέται κακῶν»* [στ. 30]) τρόπους ν' ἀποφύγουν τή φυσική συνέπεια τῆς φυσικῆς σεξουαλικότητας, πού εἶναι ἡ παιδοποιΐα. Κάθε πονηρός, ἐσκεμμένος, τρόπος ἀποφυγῆς τεκνογονίας εἶναι ἐκτροπή ἀπό τό κατὰ φύσιν. Ἀφύσικες πράξεις διαπράττουν ἄτομα (σκέπεται κανεῖς, ἂν μπορῇ νά τά ὀνομάσῃ ἄνθρωποις), πού καταστρέφουν τόν καρπό τῆς φυσικῆς σχέσεως, τό κυοφορούμενο βρέφος (*ἐκτρώσεις ἢ ἀμβλώσεις*).

Θά ὀνόμαζε κανεῖς ὀμαλό καί φυσικό τό γεωργό ἐκεῖνο, πού σπέρνει μέν καί ποτίζει ἕνα δεινράκι, ἀλλά μόλις τό βλέπει νά φυτρῶνῃ, τό ξεριζώνει μέ μανία καί ἡδονίζεται ξεριζώνοντάς το; Ἐρωτᾶται: Εἶναι φυσιολογικός ἄνθρωπος αὐτός; Ἀσφαλῶς ὄχι. Πρόκειται περὶ διεστραμμένου. Ἔτσι διεστραμμένοι καί ἀνώμαλοι εἶναι ὅσοι χρησιμοποιοῦν μέν τό φυσικό τρόπο σπορᾶς μιάς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἀλλά στή συνέχεια μέ μανία ξεριζώνουν τή ζωή αὐτή, πού βλαστάνει στόν κῆπο τῆς γυναικείας ὑπάρξεως.

Δ.Γ.Α.

Στίν μακαρία ανάπαυσι

Μέ λίγες λέξεις χαιρετίζουμε έκλεκτές ψυχές, πού αναχώρησαν για τή «μέλλουσα καί μένουσα» πόλι, κατά τό παρελθόν θέρος:

† *Μελπομένη Παπαδοπούλου*

Τό χαμόγελο τῆς ἀγίας ἀπλότητας

Στίς 7 Ἰουνίου ἔφυγε ἡ ἀρχόντισσα τῆς Φλώρινας, ἡ Μελπομένη Κυρ. Παπαδοπούλου. Μέ τό σύζυγό της Κυριάκο, θεολόγο καθηγητή καί ιεροκλήρυκα, ἔζησαν ἀγαπημένοι πάνω ἀπό 55 χρόνια.

Πιστή καί ἐνάρετη. Φιλόξενη καί εὐχάριστη. Συμπαραστάτις στό ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Ἀξιώθηκε νά δῆ τά παιδιά της στό δρόμο τοῦ Θεοῦ. Ὁ μικρός γιός της εἶναι ὁ π. Σισώης, σεμνός ἀγιορείτης κληρικός. Ἀπό τή θυγατέρα της Βασιλική (θεολόγο) χάρηκε γύρω της πολλά ἐγγόνια.

Στή δοκιμασία στάθηκε ψύχραιμη. Ζοῦσε τό ὄραμα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τελέστηκε στόν ἱ. Ναό Ἁγίου Γεωργίου Φλωρίνης, χοροστατούντων τῶν Μητροπολιτῶν Φλωρίνης π. Θεοκλήτου καί Ν. Κρήνης π. Ἰουστίνου.

---000---

† *Θεοχάρης Σερεμετίδης*

Ὁ ἀπλοῦς ἱεραπόστολος

Στίς 24 Ἰουνίου ἔφυγε γιά τήν Ἄνω Ἱερουσαλήμ ὁ γνωστός σέ ὅλη τήν Κατερίνη Θεοχάρης Σερεμετίδης. Γνωστός γιά τήν εὐσέβειά του καί τό ζῆλο του.

Μέ τή σύζυγό του Παρθένα ἀπέκτησαν ὀκτώ παιδιά. Δέν τόν λύγισαν οὔτε ἡ φτώχεια οὔτε τά ποικίλα προβλήματα.

Ἀπό τούς παλαιούς συνεργάτες τοῦ μακαριστοῦ π. Αὐγουστίνου Καντιώτου, εἶχε τήν ἐπιθυμία νά διανέμη ὀρθόδοξα ἐντυπα πρὸς διαφώτισι τοῦ λαοῦ.

Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐψάλη στόν ἱ. Ναό Ἁγίου Ἀντωνίου Σβορώνου Κατερίνης.

---000---

† *Πρωτοπρ. Κων/τίνοσ Κακαβελάκης*

Ὁ ζηλωτῆς κληρικός

Δέν τόν ἐπηρεάσε τό κοσμικό καί μοντερ-

νίζον κλίμα τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἔζησε στόν Καναδά, ἀλλ' ἡ εὐσέβειά του δέν ἀλλοιώθηκε.

Γεννημένος τό 1932 στά Χανιά τῆς Κρήτης, τελείωσε τό ἐκκλησιαστικό λύκειο τῆς Κατερίνης. Τό 1967 ἐγκατεστάθη στόν Καναδά, ὅπου καί χειροτονήθηκε πρεσβύτερος. Ὑπηρέτησε σέ πολλές ἐνορίες. Κάποτε γιά τίς ὀρθόδοξες θέσεις του βρέθηκε στό πιό βόρειο μέρος τοῦ Καναδά.

Ζηλωτῆς τῶν ὀρθοδόξων παραδόσεων. Σεμνός ὡς σύζυγος δημιούργησε μέ τήν εὐλαβῆ πρεσβυτέρα του Ἑλένη καλή οἰκογένεια. Καί, τό σπουδαιότερο, ἦταν ἐλεήμων καί φιλόφρων. Ἡ ἔμπρακτη ἀγάπη καί ἡ προσφορά του γινόταν κατά τήν ἐντολή τοῦ Κυρίου (Ματθ. στ' 2).

Ἐκοιμήθη στίς 31 Ἰουλίου 2017 καί ἐτάφη στόν Καναδά, ὅπου καί διήνυσε ὅλη τήν ἱερατική του διακονία.

---000---

† *Μαρία Τριανταφυλλίδου*

Ἡ σεβασμία γερόντισσα

Στίς 14 Αὐγούστου 2017 ἐκοιμήθη σέ βαθύ γῆρας ἡ ἐνάρετη χριστιανή Μαρία Τριανταφυλλίδου (Χάλαρη). Ἀπό νεαρή κοπέλλα ἦταν ἀφιερωμένη στόν Κύριο. Καί ὅταν νυμφεύθηκε τόν εὐλαβῆ μακαριστό πλέον σύζυγό της Νικόλαο Τριανταφυλλίδη, ἔζησαν σεμνά καί ταπεινά. Στά νεανικά της χρόνια ἦταν θαυμαστή στήν περιοχή τοῦ Βύρωνος. Στά χρόνια τῆς ἐγγάμου ζωῆς της ἦταν θαυμαστή στήν περιοχή Χαϊδαρίου.

Δέν ἔλειπε ποτέ ἀπό τήν ἀκολουθία στό Ναό τῆς Ἁγίας Μαρίας Χαϊδαρίου. Ἐμοιαζε μέ τήν ἀγία χήρα, τήν Ἄννα τοῦ Φανουήλ, «ἡ οὐκ ἀφίστατο ἀπό τό ἱερόν νηστείας καί δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καί ἡμέραν» (Λουκ. β' 37). Χαρακτηριστικό της ἡ ἐλεημοσύνη. Ἐπίσκεψις τοῦ Θεοῦ ὁ πόνος της.

Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐψάλη στό Κοιμητήριο τοῦ Σχιστοῦ. Μίλησε ὁ π. Δανιήλ Ἀεράκης.

---000---

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ἐκπλήξεις

Εἰησοῦς Χριστός δέν εἶναι Θεός τῶν ἐπιπλήξεων. Εἶναι Θεός τῶν ἐκπλήξεων. Δέν ἦλθε, νά μᾶς ἐπιπλήξει. Οὔτε νά μᾶς κρίνη καί νά μᾶς τιμωρήσῃ. Ὁ Ἰδιος διακηρύττει: «Οὐκ ἦλθον ἵνα κρίνω τόν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τόν κόσμον» (Ἰωάν. ιβ' 47). Ὅταν θά ξαναέλθῃ, τότε θά μᾶς κρίνῃ. Τώρα εἶναι ὁλος ἀγάπη καί δύναμι. Εἶναι ὁ Θεός τῶν ἐκπλήξεων.

Ἄξιωθήκαμε νά δοῦμε πολλές ἐκπλήξεις καί ν' ἀκούσουμε πολλά θαυμαστά. Ὅλες οἱ ἐκπλήξεις εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ λόγου τῆς χάριτος. Εἶδαμε ψυχές νά σαγηνεύονται ἀπό τό λόγο, ν' ἀπελευθερώνονται ἀπό τή δουλεία τοῦ κακοῦ, ν' ἀπεξαρτῶνται ἀπό τά δε-

† Σάββας Ξανθόπουλος

Ὁ «προϊστάμενος» ἀποστολικοῦ ἔργου

Σέ ἡλικία 85 ἐτῶν ἔφυγε γιά τήν «περιποίησιν τῆς δόξης τοῦ Κυρίου» (Β' Θεοσ. β' 4) ὁ ἐκλεκτός θεολόγος καί σεβάσμιος πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος «Ἀπολύτρωσις» Θεσσαλονίκης Σάββας Ξανθόπουλος.

Στενός συνεργάτης μακαριστῶν πνευματικῶν ὁδηγῶν τῆς Ἀδελφότητος, ὅπως παλαιότερα ὁ π. Τιμόθεος Παπαμιχαήλ, ὁ π. Αὐγουστῖνος Καντιώτης, καί νεώτερα ὁ καθηγητής Στέργιος Σάκκος. Διακόνησε τό ἔργο τῆς Ἀδελφότητος ὡς μέλος τοῦ Δ.Σ. καί ἐπί πολλά χρόνια ὡς πρόεδρος τῆς.

Πίστευε ἀκράδαντα, ὅτι ὁ Χριστός «ἐγενήθη ἡμῖν ἁγιασμός καί ἀπολύτρωσις» (Α' Κορ. α' 30). Σοβαρός, μελίχιος, πρᾶος, ἀγαπητός σέ ὅλους.

Ἐκοιμήθη στίς 15 Σεπτεμβρίου 2017. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐψάλη στόν ἱ. Ναό Ἀχειροποιήτου Θεσσαλονίκης.

σμά τοῦ κόσμου. Ἄς παρακαλοῦμε τόν Κύριο:

- Νά μᾶς ἀξιῶνῃ νά ζοῦμε τήν ἐκπλήξι καί στή δική μας ὑπαρξί.
- Νά μετανοοῦμε μέ τό λόγο Του καί νά ἀλλάζουμε πορεία ζωῆς.
- Νά εἶμαστε ἀνοικτοί στό λόγο τοῦ Θεοῦ, ὑπακούοντας σέ ὅλα τά προστάγματα Του.
- Νά μᾶς ὁδηγῇ καί νά μᾶς καθοδηγῇ ὅπως Ἐκεῖνος θέλει.
- Νά ἐφαρμόζουμε καί τό πλεόν «παραδόξο» θέλημα Του, ἀφοῦ αὐτό θά εἶναι, πού θά μᾶς ὁδηγῇ στήν αἰώνια ζωή.

Αὐτονόητα, ὄχι διαφημιζόμενα

Εἰά ἕνα ἁγιασμό 31 φωτογραφίες διαφημιστικές σέ ἐκκλησιαστική ιστοσελίδα. Ναί, καλά διαβάσατε, 31 φωτογραφίες γιά ἕνα ἁγιασμό!

- Πόση ὥρα κρατάει ἕνας μικρός ἁγιασμός; Ἐπρεπε κάθε λεπτό του καί

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἄγγελ. Μπότζιου

Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας, 25 Μαρτίου 124, Περιστερί

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικής: δολ. 25.

Καναδά καί Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

κάθε λεπτομέρειά του ν' ἀπαθανατισθοῦν καί τό «ἄλμπουμ» ἀπό αὐτόν τόν ἀγιασμό ν' «ἀνεβῆ» σέ «σάϊτ»; Μή ρωτήστε, ποιός εἶναι ὁ ἀγιασμός αὐτός, διότι θά... ἀδικήστε τούς ἄλλους. Παντοῦ σχεδόν τό ἴδιο γίνεται!

• Ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Σηλυβρίας **Αἰμιλιανός**, σοβαρός ἐπίσκοπος, μέ ἀποστολικό περιεχόμενο καί μέ καθόλου ἐξωτερική κουφότητα, ἔλεγε ἐπανειλημμένως:

«Φαντάζεσθε **ιατρικό περιοδικό** νά δημοσιεύη **φωτογραφίες ἱατροῦ**, πού ἐξετάζει ἄρρωστο μέ τὰ ἀκουστικά του ἢ τοῦ παίρνει τήν πίεσι; Μά κάτι τέτοια γιά τόν ἱατρό εἶναι **αὐτονόητα**. Τά αὐτονόητα ἢ πράξεις ἐπαγγελματικῆς ρουτίνας δέν ἀποτελοῦν εἰδήσεις...

Στό **χώρο τῆς Ἐκκλησίας** γιὰ αὐτή ἢ **κουφότητα**; **Αὐτονόητο** γιά τόν **ἱερέα** ἢ γιά τόν **ἐπίσκοπο** εἶναι ἢ **τέλεσις** ἑνός **ἀγιασμοῦ** ἢ ἑνός **ἑσπερινοῦ**. Αὐτά δέν ἀποτελοῦν **εἰδήσεις** γιά δημοσίευσί σέ **ἐκκλησιαστικά περιοδικά** ἢ γιά **προβολή**. Δέν εἶναι **ἐκτακτες εἰδήσεις**, πού **χρῆζον** **λαμπρᾶς προβολῆς**».

• Ἡ **τέλεσις ἀγιασμοῦ** ἢ **ἑσπερινοῦ** δέν ἀποτελοῦν **εἰδήσεις**. **Αὐτονόητο** γιά τόν **κληρικό** εἶναι ἢ **τέλεσις λατρευτικῶν πράξεων**. Εἶναι **ἀνάγκη** νά **προβληθοῦν** οἱ **τελοῦντες αὐτονόητα πράγματα**;

• **Κάποτε** τήν **κουφότητα** γιά **πολλές φωτογραφίες** τήν **συναυτούσαμε** μόνο σέ **γάμους** καί **βαπτίσι**α. Καί τότε μᾶς **φαινόταν** **ὑπερβολικό** τό **φαινόμενο** καί ἐν **πολλοῖς**... **ἀσεβές!** Τό **μυστήριο** **κατανοῦσε** **γελοιότητα**. Τό **θαῦμα** **μετατρέποταν** σέ **φανταχτερό θέαμα**. Ἡ **προσευχή** **γινόταν** **ἐπιδεικτική φασαρία**. Καί **φυσικά** **τώρα** τό **κακό** **ἔχει παραγίνει**. Ὁ **ναός** **μεταβάλλεται** σέ **«στούντιο»!** Καί οἱ **μετέχοντες** **προσέχουν** τήν **κάμερα** τοῦ **«βίντεο»** καί τῶν **φωτογράφων!**

• Ἐ, **λοιπόν**, τό **ἀσεβές** αὐτό **φαινόμενο** **κυριαρχεῖ** **πλέον** καί **στόν ἑσπερινό** καί **στή θεία λειτουργία** καί **στίς χειροτονίες** καί **στίς... μοναχικές κουρές!** Ἡ **θεία κοσμοτότητα** **ἀντικαταστάθηκε** ἀπό τήν **ἐπιδεικτική κοσμικότητα**.

• Ὁ **σεμνός λειτουργός**, **ἔχοντας** **συνείδησι** τοῦ **φρικτοῦ μυστηρίου** πού **διακονεῖ**, **τρέμει** ἀπό **φόβο** καί **ἱερό δέος**. Καί **φυσικά** **λαμβάνει** τὰ **μέτρα** του, νά **περιφρουρήσῃ** τή **μυσταγωγία**.

Τό **«μηδεῖς ἀμύητος εἰσίτω»** **ισχύει** **πολύ περισσότερο** γιά **τίς φωτογραφίες**: **«Μηδεῖς φωτογράφος εἰσίτω»!**

Ἐξω ἢ **ἐπιδειξιομανία!** Μέσα ἢ **ἱερότητα** καί ἢ **εὐλάβεια!**

Καί **ἐπειδή** μέ τὰ **σύγχρονα «κινητά»** **ὄλοι** εἶναι **φωτογράφοι**, οἱ **σχετικές ὁδηγίες** **ὀφείλουν** νά εἶναι **πιό συγκεκριμένες** καί **αὐστηρές**. Καί νά **καλύπτονται** **βεβαίως** καί ἀπό **Συνοδικές ἐγκυκλίους**.

39 φωτογραφίες!!!

Ἄ ὅσα **γράψαμε** **στόν** **προηγούμενο** **σχολιασμό** **ισχύουν** **πολύ περισσότερο** γιά **τίς ἱερές ἀγρυπνίες**. **Φαντάζεστε** τόν **Κύριό** **μας** ν' **ἀνεβαίνῃ** **στό ὄρος** γιά νά **διανυκτερεύσῃ** (Λουκ. στ. 12) **«ἐν τῇ προσευχῇ»**, καί νά **μὴν ἀρχίζῃ** τήν **προσευχή** **Του**, γιὰ **κάποιος**... **ἀπουσιάζει!** **Ποιός;** Ἀκούγεται ἢ **φωνή** τοῦ **Κυρίου** (**συχώρεσέ** **μας**, **Κύριε**, πού **βάζουμε** **στό στόμα** **σου** **τέτοια λόγια!**):

—**Πῶς** ν' **ἀρχίσουμε** **τήν ἀγρυπνία**, **ἀφοῦ** **δέν ἦρθαν** **οἱ... φωτογράφοι;** **Περιμένετε** **λίγο**. **Ὅπου** **νᾶναι**, **θά** **στηθοῦν** **καί** **θά** **προβάλουν** **τήν προσευχή** **μας!**...

Καί **πάλι**, **συχώρεσέ** **μας**, **Κύριε**, γιά τήν **παρένθεσι** αὐτοῦ τοῦ **κοσμικοῦ λόγου** **στήν ἱερή** **σου ἀγρυπνία**, **στήν «ὑπερφυᾶ** **προσευχή»** **Σου!** Ἀλλά, **Κύριε**, **ἐμεῖς** **ἀνοίξαμε** **ἐκκλησιαστικό ἱστολόγιο** **στό «ἰντερνέτ»**, καί **μετρήσαμε** **39 φωτογραφίες**, πού **πρόβαλλαν** **ἀγρυπνία** **σέ Ἁγιορείτικη Μονή!**

• Εἶναι **ἱερή** καί **ἔμπονη** ἢ **προσευχή** **μᾶς ἀγρυπνίας**. **Ποιός**, **λοιπόν**, τήν **ῶρα** **τῆς μυστικῆς προσευχῆς** **μεριμνᾷ** γιά **φωτογραφίες**; **Ποιός** **μέσα** **στή νύχτα** **κατά** **τακτά διαστήματα** **στέλνει** **φωτογραφίες** καί **σύντομα** **δελτία** γιά **τό** **ποῦ** **βρίσκεται** ἢ **ἀγρυπνία**; Ὅπως **δὴποτε** **αὐτά** **δέν** **γίνονται** **μόνα** **τους**. Καί **πρό** **παν-**

τός δέν γίνονται χωρίς τήν ἄνωθεν ἐντολή (μᾶλλον «εὐλογία»)!

• Δέν βλέπει ὁ ἡγούμενος ἢ ὁ χοροστατῶν ἐπίσκοπος τή **βεβήλωσι** τοῦ ἱεροῦ χώρου καί τῶν ἀγίων στιγμῶν;

Ὁ Κύριός μας παραγγέλλει νά κρυφτοῦμε (νά κλειστοῦμε) στό **«ταμειῖον»** μας (Ματθ. στ' 6) καί ἐκεῖ μακρῶς ἀπό τά μάτια τῶν ἀνθρώπων καί τά φῶτα τῆς δημοσιότητας, τή φαντασμαγορία, νά προσευχηθοῦμε.

Δέν ἰσχύουν τά λόγια αὐτά καί γιά τό «ταμειῖον» τῆς καρδιάς μας καί γιά τό «ταμειῖον» τοῦ κελλιοῦ μας καί γιά τό «ταμειῖον» τῆς μονῆς μας καί γιά τό «ταμειῖον» τῆς μυσταγωγικῆς λατρείας;

• Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέδωκε ἐγκύκλιο νά μή κατέρχονται Ἅγιορεῖτες (κἂν εἰκόνας φέρουντες!) ἄνευ ἰδικῆς τῆς ἀδείας. Δέν ξέρουμε, ἂν εἶναι ἐφικτή ἡ ἐφαρμογή τῆς ἐγκυκλίου. Ὅμως ἡ **Ἱ. Κοινότητα** τοῦ Ἁγίου Ὄρους, μέ ὅποιο διοικητικό κῦρος διαθέτει, ἄς ἐκδώσῃ ἀπόφασι νά ἀπαγορευθοῦν οἱ φωτογραφήσεις καί οἱ βιντεοσκοπήσεις τουλάχιστον **τῶν ἱερῶν ἀγρυπνιῶν**.

• **Ἄβατο** εἶναι τό Ἅγιον Ὄρος στίς γυναῖκες. Δέν εἶναι ἄβατο στήν κοσμικότητα, στήν ἐπιδειξιomanία καί στή φαρισαϊκή λατρεία; Οἱ σεβάσμιοι πατέρες (καί ὑπάρχουν πολλοί καί στόν Ἄθωνα) ἄς διαμαρτυρηθοῦν γιά τήν παραβίασι τοῦ ἀσύλου τῆς προσευχῆς!

Νεποτισμός καί Γεροντισμός

Μέ τόν ὄρο **«Γεροντισμός»** δέν ἐννοοῦμε τήν τάσι, πού ἔχει ἐμφανισθῆ τά τελευταῖα χρόνια καί ἀνυψώνει ρασοφόρους σέ «Γεροντάδες» μέ αὐθεντικό κῦρος! Αὐτοῦ τοῦ εἶδους ὁ Γεροντισμός εἶναι θέμα μιᾶς ἄλλης συζητήσεως καί ἄλλης θεολογικῆς ἀναλύσεως. Ἄλλωστε ἄς μή παραβλέπουμε, ὅτι ἔχουμε καί εὐλαβεστάτους **καί ἀγίους «Γέροντες»**.

Τό προκείμενο σχόλιο ἀφορᾷ στό «Γεροντισμό», πού ἀνυψώνει συνήθως σέ **ἐπισκοπικούς** θρόνους πρόσωπα, κυρίως διότι τά πρόσωπα αὐτά προωθοῦνται ἀπό ἰσχυρό «γέροντα», δηλαδή, ἀπό δε-

σπότη, πού διαθέτει μεγάλη δύναμι ἐπιρροῆς στους ἐκλέκτορες.

• Τήν ὥρα πού γράφεται τό παρόν δέν ἔχει γίνει ἡ ἐκλογή τῶν νέων Μητροπολιτῶν, πού θά διαποιμάνουν τό λαό τῆς **Καλαμπάκας** καί τῆς **Καβάλας**. Εὐχόμεσθε καί οἱ δύο πού θά ἐκλεγοῦν νά ἐμφοροῦνται ἀπό πνεῦμα ἀποστολικοῦ ζήλου, νά εἶναι ἐργάτες τοῦ Θεοῦ «πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καί σοφίας».

Ἐπομένως δέν κρίνουμε τά δύο πρόσωπα, πού θά ἐκλεγοῦν. Ἐπισημαίνουμε ἀπλῶς τόν τρόπο προβολῆς τῆς ὑποψηφιότητάς τους.

• Εἶναι κοινό μυστικό, ὅτι τίς περισσότερες φορές μιᾶς ἐκλογῆς προηγοῦνται **«παρασκηνία»**, «μαγειρέματα», ἐπισκέψεις, τηλεφωνήματα, ὑποσχέσεις κ.λπ. Ἄπό ὅσα ὅμως γνωρίζουμε, γιά πρώτη φορά ἐπίσημα ἐκκλησιαστικά χεῖλη ὠνομάτισαν δύο κληρικούς, πού προορίζονται γιά τίς κενές Μητροπόλεις.

• Μπορεῖ καί οἱ δύο νά εἶναι οἱ πιό ἄξιοι. Καί τό εὐχόμεσθε. Ἄλλά γιατί νά προκαταλαμβάνεται τό σῶμα τῆς Ἱεραρχίας; Γιατί νά περιθωριοποιῆται ἡ **χάρις** τοῦ Θεοῦ καί τό **χρῖσμα** τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Γιατί νά παρακάμπτεται ὁ τρόπος ἐκλογῆς διακόνων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου, ὅπως τόν βλέπουμε στήν Καινή Διαθήκη; Νά θυμίσουμε τόν τρόπο τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀποστόλου **Ματθαῖα**; Πῶς «συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν δώδεκα ἀποστόλων»; (Πράξ. α' 24-26). Νά θυμίσουμε τόν τρόπο τῆς ἐκλογῆς τῶν **ἐπτὰ διακόνων**; (Πράξ. στ' 2-6). Νά θυμίσουμε τόν τρόπο, πού ἐπιλέχθηκαν ὁ **Παῦλος** καί ὁ **Βαρνάβας**; (Πράξ. ιγ' 2-3).

• Ὁ ἀρχηγός τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως **κ. Κυρ. Μητσοτάκης** ἀπέρριψε τήν ὑποψηφιότητα (ὡς βουλευτοῦ) ἐνός στελέχους τοῦ κόμματός του, διότι προβλήθηκε ἀπό τόν πατέρα του (ἤδη βουλευτή). Θεωρήθηκε νεποτισμός. Ἄν στήν πολιτική ἄρχισε νά καταδικάζεται ὁ νεποτισμός ὡς τρόπος ἐκλογῆς βουλευτῶν, εἶναι καιρός νά ἀπορριφθῆ ὁ «νεποτισμός» καί ὁ «γεροντισμός» ὡς τρόπος ἐκλογῆς ἐπισκόπων.

• Τό Πνεῦμα τό Ἅγιον χειροτονεῖ βεβαίως, ἀλλά δέν ἐκλέγει «πάντας». Καί σάν νά... παραπονήται: «Μέ ἐπικαλεῖσθε στίς ἀρχιερατικές (καί ἱερατικές) ἐκλογές, ἀλλά μοῦ δένετε τά χέρα καί δέν μέ ἀφήνετε νά ρίψω τή δική μου ψήφο στήν κάλπη!»

Ταῦτα γράφουμε ἀνεξαρτήτως βεβαίως τοῦ ποιοῦ θά ἐκλεγοῦν. Εὐχόμεσθε νά εἶναι οἱ ἄξ(γ)ιοι.

Νέος... φάκελλος!

Τά σχολεῖα ἀνοιξαν. Καί οἱ γονεῖς, ὅσοι πιστοί καί ἐνδιαφερόμενοι, διαμαρτύρονται γιά τήν ὕλη τοῦ **Θρησκευτικοῦ μαθήματος**. Τό ἔντυπο ὑλικό γιά τή διδασκαλία τοῦ μαθήματος ὀνομάζεται «**φάκελλος μαθητή**».

Καταγγέλεται, ὅτι:

Νέα ἔκδοσις

Σέ μορφές πού ἔφυγαν γιά τόν Οὐρανό εἶναι ἀφιερωμένο τό νέο βιβλίο.
Τό προηγούμενο μέ τόν ἴδιο τίτλο ἀφωροῦσε στήν περίοδο μέχρι τό 2000. Τό νέο ἀφορᾷ στήν περίοδο 2000-2017. Τό βιβλίο (300 σελ.) τιμᾶται 10 εὐρώ.
Γιά ἐπικοινωνία: Τηλέφωνα: **2103212107 ἢ 2109765440.**

• Ὁ ἐν λόγῳ «φάκελλος» περιέχει ὑλικό ἀπό διδασκαλίες πολλῶν θρησκείων, καί ἐπιφέρει **σύγχυσι** στήν Ὁρθόδοξη θρησκευτική ἀγωγή τῶν παιδιῶν.

• Ὁ ἀντιπαιδαγωγικός τρόπος πού παρουσιάζεται τό ὑλικό δέν ἐμπνέει πρός τήν **Ὁρθόδοξο πίστι**. Δέν παρέχει στό παιδί οὔτε τά στοιχειώδη, πού χρειάζεται νά γνωρίζη γιά τήν πίστι του.

• Ὁ φάκελλος παρουσιάζει **μονόπλευρα** ἄλλες θρησκείες ἢ θρησκευτικές ὁμάδες, ἀποκρύπτοντας ἐπιμελῶς διδασκαλίες τους πού περιέχουν φανατισμό, ρατσισμό καί μῖσος.

• Ἐπίσης καταγγέλλεται ἡ **ἀνιση μεταχειρίσις** τοῦ ὀρθοδόξου μαθητή ἐν σχέσει μέ μαθητή ρωμαιοκαθολικό, μουσουλμάνο ἢ μέ μαθητή ἰουδαϊκοῦ θρησκευματος. Οἱ τρεῖς αὐτές κατηγορίες (Παπικοί, Μουσουλμάνοι, Ἰουδαῖοι) ἔχουν τό δικαίωμα, ἐπί τῆ βάσει τοῦ Νόμου, νά ἐπιλέγουν θρησκευτικά ἐγχειρίδια ὁμολογιακοῦ (κατηχητικοῦ) χαρακτήρα. Θά διδάσκωνται δηλαδή, οἱ μαθητές τῶν ὁμάδων αὐτῶν ὅ,τι θέλουν (μόνο γιά τή θρησκεία τους!).

Τό δικαίωμα αὐτό μόνο οἱ ὀρθόδοξοι μαθητές δέν τό ἔχουν!

Γιά τήν Ἐκκλησία καί γιά τοὺς ὀρθοδόξους γονεῖς καί φυσικά καί γιά τοὺς ὀρθοδόξους θεολόγους ὁ φάκελλος «μάθημα Θρησκευτικῶν» δέν ἔχει κλείσει. Τό ἑλληνικό σχολεῖο εἶναι ὀρθόδοξο.

Ὅσοι μποροῦν, στέλνουν τά 10 εὐρώ ἐτησίως

Θά διευκολυνθῆ ἡ ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ μας, ἂν οἱ φίλοι ἀναγνώστες στείλουν τή συνδρομή (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος **2017**.

• Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

• Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

• Τοῦ ἔξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**